

— Mær dámar væl at koyra út vörur. Tað er ikki troyttandi, tí tað er hóast alt ikki so langt at koyra, sigur Poul Erik Jensen, sum hevur koyrt hjá P/F Poul Hansen í næstan fýra ár

hjálparmanni, men kann bara fara heim. Og tað eru góðar treytir, heldur Poul Erik.

Hann heldur eisini, at hetta arbeiðið man vera av tí frægasta, sum fæst. Aður hevur hann koyrt gravkúgv, tað helt hann ikki vera nakra avbjóðing.

I hesum arbeiðinum kemur hann í samband við nógv fólk. Hann koyrir fastar rutur, og tí hittir hann tey somu fólkini, sum hann harvið kennir væl.

Og bilinum letur hann

Hvorja viku fær handilin í Vík vörur frá P/F Poul Hansen, og tí kennast teir báðir væl, handilsmaðurin og Poul Erik

væl at. Volvo-bilurin er sterkur og góður at sita í. Hjá P/F Poul Hansen hava teir ta skipan, at bilførararnir sjálvir hava ábyrgdina av, at bilarnir eru í lagi. Fyrirtekan setir ongar sparitreytir, og bilførarin skal sjálvur syrgja fyri neyðugum umvælingum.

Lastar um morgunin

Týsdag nýðist Poul Erik frá húsom longu klokkan hálvum seks. Tað er tá hann skal í Sandoynna. Bilin lastar hann beint áðrenn hann fer um borð á Trónd. Um kveldið kann hetta ikki gerast, tí bæði er bilurin í Kollafirði um kveldið og frostvørurnar kunnu ikki takast út úr kuldunum fyrr enn í seinastu løtu.

Tað kann vera torført at sleppa í Sandoynna. Ikki er veðrið einasta forðingin, men Tróndur rúmar ikki so nógvum bilum, at allir altíð sleppa við. Poul Erik hevur ongantið staðið eftir á bryggjunni við bilinum. Men eina ferðina slapp hann bara við, tí ein annar maður við stórum bili læt honum sitt pláss. Tað átti at verið sum í øllum øðrum londum, at pláss kundi verið bilagt frammanundan við

Altíð hava tey á hvorum øðrum. Summastaðni fær Poul Erik lykilin til goymsluna og ber sjálvur vørurnar inn

ferjuna, heldur Poul Erik.

Prátið gongur, sum vit koyra norður eftir. Fyrsti steðgur er við handilin á Signabo. Og hareftir við næstan allar handlarnar norður til Vikar, og við kioskir og pylsubúðir.

At koma igjøgnum teir trongu býlingarnar gongst væl, sjálvt um bilurin er stórir. Poul Erik hevur koyrt hesa rutuna hált annað ár og kennir tí hvørt húsarhorn.

Alskyns vørur

Samansetingin av vörum kann tykjast lógin í lastini. Har er leykur og epli, margarin, syltutoy, frystir kroppar og annar frystur matur, reyðkál, chips, stoktur leykur, wappir, donsk mjólk, dessertkrem, eitt sløð av frukt, kettumatur, vaskievi og aðrar húsarhaldsvørur. Ut imillum stinga arbeiðshandskar. Utgerð til skip er eingin við í dag.

Men ikki eru vørurnar tilvildarligar. Dagin

frammanundan hevur ein solumaður verið runt í bygðunum og tikið imóti bileggungum frá handlunum, og um morgunin fylla teir á goymsluni hjá P/F Poul Hansen eftir listunum upp í vognar, ein vogn til hvønn handil, stórar og smáar. Poul

Erik er sjálvur við at koyra vognarnar upp í bilin, tí so veit hann hvar alt stendur.

Millum vørurnar eru heilt nógv páskaegg. Nú er tann tíðin. Tað er langt síðan, at handlarnir hava bilagt páskaeggini. Solumaðurin var við prislitanum við páskaeggum longu fyri jól.

Arbeiddagarnir hjá Poul Erik eru ójavn til longdar. Hann arbeiðir altíð í døgurðatímanum, og tann tímin telur fyri tveir. Vanliga hevur hann einar 50 yvirtimar. Lønina heldur hann vera góða; hann fær meira enn sáttmálin hjá arbeiðsmannafelagnum ásetir.

Poul Erik hevur koyrt hjá Poul Hansen í næstan fýra ár tilsamans. Sum áður nevnt hevur hann koyrt hesar ruturnar hált annað ár.

Eykaarbeiði

Men tað hendir, at hann koyrir eyka túrar. Um heystið koyrir hann um kveldið nakrar túrar við seyðaskinum, eftir tann vanliga arbeiðsdagin. Tá skal bilurin so vaskast aftur. Tað kann vera strævið, men tíðarskeiðið er stutt.

Leygardag og sunnudag hevur hann altíð fri.

Tað hendir næstan ikki, at neyðugt er at koyra leygardag.

Onkran eyka túr fer hann inn á Skála — til sovjetisku skipini, ið keypa proviant frá heilsøluni. Tað er ein tann lætta túrin. Ofta keypa skipini hvørja ferð eina heila bil-last av provianti, sum Poul Erik so setir á bryggjuna á Skála.

Telefon í bilinum

Á veg norður eftir til ALV-skúlan við Air roynir at kalla á ein annan bil hjá heilsøluni. Tann bilurin er í Eysturoynni. Men hoyrilikindini í Sundalagnum eru av onkrari orsök ov vánalig. Poul Erik heldur tað tó vera óført at hava telefonina í bilinum, tí hann kann seta seg í samband bæði við heilsøluna í Havn, tí hann kann seta seg í samband bæði við heilsøluna í Havn og við hinar bilarnar. Heilsólan skal kanska hava fatur á honum, og fyri hann er tað ein trygd at kunna geva

